

ที่ กษ 0409/ว. 537

กรมตรวจบัญชีสหกรณ์

เทเวศร์ กทม. 10200

12 พฤศจิกายน 2542

เรื่อง การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ของผู้สอบบัญชีภาคเอกชนและวิธีปฏิบัติทางบัญชี

เรียน ประธานกรรมการสหกรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. 4/2528 อาศัยอำนาจตามมาตรา 3 เตรส แห่งประมวล
รัษฎากรและกฎกระทรวง ฉบับที่ 144 (พ.ศ. 2522)

ตามที่กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ได้จัดทำโครงการปรับปรุงระบบการตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ โดยเปิดโอกาสให้สหกรณ์นอกภาคการเกษตรที่มีทุนดำเนินงานเกิน 100 ล้านบาทขึ้นไป จ้างผู้สอบบัญชี รับอนุญาตหรือผู้ชำนาญงานตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนเป็นผู้สอบบัญชีกับกรมตรวจบัญชี-สหกรณ์ตรวจสอบบัญชีประจำปีของสหกรณ์ นั้น

เนื่องจากในการจ้างผู้สอบบัญชีสหกรณ์ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีให้กับผู้สอบบัญชี รับอนุญาตหรือผู้ชำนาญงานตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ ที่รับงานตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ ซึ่งค่าธรรมเนียม การสอบบัญชีดังกล่าวถือเป็นเงินได้พึงประเมินของผู้สอบบัญชี และสหกรณ์มีหน้าที่ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ตามคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. 4/2528 อาศัยอำนาจตามมาตรา 3 เตรส แห่งประมวลรัษฎากร และกฎกระทรวง ฉบับที่ 144 (พ.ศ. 2522) ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

“ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้จากวิชาชีพอิสระ ตามมาตรา 40 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือภาษี เงินได้นิติบุคคล (นอกจากมูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้) เฉพาะที่เป็นผู้มีภูมิลำเนา ในประเทศไทย หรืออยู่ในประเทศไทยหรือประกอบกิจการในประเทศไทยแล้วแต่กรณี หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0”

ดังนั้น ทุกครั้งที่สหกรณ์ได้มีการจ่ายค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีให้กับผู้สอบบัญชี ภาคเอกชน ไม่ว่าจะเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตหรือผู้ชำนาญงานตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ สหกรณ์มีหน้าที่ ต้องหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย ในอัตราร้อยละ 3.0 ของยอดเงินได้พึงประเมินที่สหกรณ์ได้จ่ายไปในแต่ละครั้ง

/และนำส่ง...

และนำส่งภาษีที่ต้องหักไว้ตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้
พึงประเมิน ไม่ว่าสหกรณ์จะหักภาษีไว้แล้วหรือไม่ มิฉะนั้น สหกรณ์จะต้องรับผิดชอบตามที่ประมวลรัษฎากร
กำหนด

อนึ่ง ค่าธรรมเนียมการสอบบัญชีที่ถือเป็นเงินได้พึงประเมินนั้น ให้หมายถึงค่าสอบบัญชี
รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่นใด อันเนื่องมาจากการสอบบัญชีที่ผู้สอบบัญชีภาคเอกชนเรียกเก็บจากสหกรณ์ เช่น
ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง เป็นต้น

สำหรับวิธีปฏิบัติทางบัญชี เมื่อสหกรณ์ได้หักภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่ายและนำส่งสรรพากร
ให้สหกรณ์บันทึกรายการ ดังนี้

ก. เมื่อสหกรณ์หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

เดบิต ค่าธรรมเนียมการสอบบัญชี xxx

เครดิต ภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่าย xx

เงินสดหรือเงินฝากธนาคาร xxx

ข. เมื่อสหกรณ์นำส่งภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่าย

เมื่อสหกรณ์นำส่งภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

เดบิต ภาษีเงินได้ หัก ณ ที่จ่าย xx

เครดิต เงินสดหรือเงินฝากธนาคาร xx

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย จักขอขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) **สุพัตรา ธนเสนีวัฒน์**

(นางสาวสุพัตรา ธนเสนีวัฒน์)

อธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์

สำนักงานควบคุมการสอบบัญชีสหกรณ์โดยผู้สอบบัญชีภาคเอกชน (สคอ.)

โทร. 2825886, 6285240 – 59 ต่อ 1301 – 4

โทรสาร 6285013

คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. 4/2528 (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง)

การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 3 เตรส แห่งประมวลรัษฎากร และกฎกระทรวง ฉบับที่ 144 (พ.ศ. 2522) ซึ่งอธิบดีได้มีคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. 4/2528 โดยกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราเกี่ยวกับการหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ดังต่อไปนี้

1. ประมวลรัษฎากร มาตรา 3 เตรส บัญญัติว่า

“มาตรา 3 เตรส ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี ให้อธิบดีมีอำนาจ ออกคำสั่งให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 ซึ่งไม่มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตาม ลักษณะ 2 หักภาษี ณ ที่จ่ายตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ในการนี้ให้นำมาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 54 มาตรา 58 มาตรา 59 และมาตรา 63 มาใช้บังคับโดย อนุโลม”

2. กฎกระทรวง ฉบับที่ 144 (พ.ศ. 2522) (แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 163 และ ฉบับที่ 175) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราไว้ดังนี้

“ข้อ 1 การหักภาษี ณ ที่จ่ายของผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวล รัษฎากร ซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายตามคำสั่งของอธิบดีกรมสรรพากรตามมาตรา 3 เตรส แห่งประมวล รัษฎากร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 4

ข้อ 2 การหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้คำนวณหักไว้ทุกครั้งที่จ่ายเงินได้พึงประเมินใน อัตราร้อยละของยอดเงินได้รับพึงประเมินที่จ่ายในแต่ละครั้ง ตามประเภทเงินได้พึงประเมินดังต่อไปนี้ (ตัดตอนเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง)

- การจ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่
(ก) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หรือภาษีเงินได้นิติบุคคล

ร้อยละ 3.0

(ข) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือ สมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากร ร้อยละ 10.0

ข้อ 3 ในกรณีที่มีการจ่ายเงินได้พึงประเมินให้แก่ผู้รับตามสัญญารายหนึ่ง ๆ มีจำนวน รวมทั้งสิ้นไม่ถึงห้าร้อยบาท ไม่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่าย

ข้อ 4 การนำส่งภาษีที่ต้องหักตามข้อ 2ให้นำส่งตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

3. คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. 4/2528 (แก้ไขโดยคำสั่งฯ ที่ ท.ป. 19/2530) กำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และเงินได้ที่ต้องหักภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้

“ข้อ 2 ให้ผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินคำนวณหักภาษีไว้ทุกครั้งที่ยจ่ายเงินได้พึงประเมินแต่ละครั้ง ในอัตราร้อยละของเงินได้พึงประเมินตามที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้”

“ข้อ 7 ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ซึ่งเป็นผู้จ่ายเงินได้จากวิชาชีพอิสระตามมาตรา 40 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้รับซึ่งเป็น

(1) ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือภาษีเงินได้นิติบุคคล นอกจากที่ระบุใน (2) เฉพาะที่เป็นผู้มีภูมิลำเนาในประเทศไทย หรืออยู่ในประเทศไทยหรือประกอบกิจการในประเทศไทยแล้วแต่กรณี หักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 3.0

(2) มูลนิธิหรือสมาคมที่ประกอบกิจการซึ่งมีรายได้ แต่ไม่รวมถึงมูลนิธิหรือสมาคมที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา 47 (7) (ข) แห่งประมวลรัษฎากรหักภาษี ณ ที่จ่าย โดยคำนวณหักไว้ในอัตราร้อยละ 10.0”

“ข้อ 13 ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย นำส่งภาษีที่ต้องหักไว้ตามแบบที่อธิบดีกำหนด ณ ที่ทำการอำเภอหรือเขตท้องที่ภายในเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินได้พึงประเมินไม่ว่าจะหักภาษีไว้แล้วหรือไม่”

ประมวลรัษฎากร (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้อง)

เงินได้พึงประเมิน หมายถึง ยอดเงินได้ที่ได้รับทั้งสิ้นก่อนหักค่าใช้จ่ายหรือลดหย่อนใด ๆ เงินได้พึงประเมินนี้ ได้กำหนดประเภทต่าง ๆ ของเงินได้พึงประเมินไว้ในมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งมีทั้งสิ้น 8 ประเภท

มาตรา 40 (6) เป็นเงินได้พึงประเมินจากการประกอบวิชาชีพอิสระในลักษณะต่าง ๆ กัน คือ

- (1) วิชากฎหมาย
- (2) การประกอบโรคศิลป์
- (3) วิศวกรรม
- (4) สถาปัตยกรรม
- (5) การบัญชี
- (6) ประณีตศิลปกรรมหรือวิชาชีพอิสระอื่นซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดไว้

ความรับผิดชอบของผู้มีหน้าที่หักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

(1) ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย มิได้หักและนำเงินส่ง หรือได้หักและนำเงินส่งแล้วแต่ไม่ครบจำนวนที่ถูกต้อง ผู้จ่ายเงินต้องรับผิดชอบร่วมกับผู้มีเงินได้ในกรณีเสียภาษีที่ต้องชำระตามจำนวนเงินภาษีที่มีได้หักและนำส่งหรือตามจำนวนเงินที่ขาดไป แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้จ่ายเงินได้หักภาษีไว้แล้ว ให้ผู้มีเงินได้ซึ่งต้องเสียภาษีพ้นความรับผิดชอบที่จะต้องชำระเงินภาษีเท่าจำนวนที่ผู้จ่ายเงินได้หักไว้ และให้ผู้จ่ายเงินรับผิดชอบชำระเงินภาษีจำนวนนั้นแต่ฝ่ายเดียว (มาตรา 54 แห่งประมวลรัษฎากร)

(2) ถ้าผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ไม่นำเงินภาษีที่ตนมีหน้าที่หักนำส่งภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนด จะต้องรับผิดชอบเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษี ที่ต้องนำส่งหรือลดลงเหลือร้อยละ 0.75 เมื่ออธิบดีกรมสรรพากรอนุมัติให้ขยายเวลานำส่งภาษี และได้นำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้ นั้น ทั้งนี้ ให้คำนวณเงินเพิ่มเป็นรายเดือนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลายื่นแบบฯ จนถึงวันยื่นแบบฯ และนำส่งภาษี (มาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร)

ผู้จ่ายเงินซึ่งมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย หากไม่ยื่นแบบแสดงรายการนี้ภายในกำหนดเวลา เว้นแต่จะแสดงว่าได้มีเหตุสุดวิสัย ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท ด้วย (มาตรา 35 แห่งประมวลรัษฎากร)

(3) ผู้ใดเจตนาละเลยไม่ยื่นรายการที่ต้องยื่นเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยง การเสียภาษีอากร ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือ ทั้งปรับทั้งจำ (มาตรา 37 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร)

.....